

El Boeing i el míssil fantasma

Han passat nou mesos i ens trobem com al principi. A les fosques. Sense saber què va succeir. Continua la polèmica sobre les causes de l'esclat, davant les costes de Long Island, del Boeing de la TWA, el 17 de juliol de 1996. L'avió, un "jumbo" marcat amb el vol 800, es va enlairar de l'aeroport Kennedy, de Nova York, amb 230 persones a bord, i quaranta-cinc minuts després esclatava sense més ni més. La recuperació de les restes de l'aparell, que van quedar escampades en una àmplia zona del fons marí, va ser força complicada, però les autoritats americanes, pressionades per la imminència del començament de les Olimpíades i pel desig de donar la màxima sensació de seguretat, de seguit van omplir els mitjans de comunicació de comunicats afirmant que farien de tot i més per aclarir el cas.

Les primeres setmanes, els telenotícies anaven plens d'imatges dels vaixells de la Navy "pescant" trossos del Boeing del fons del mar, però ningú no es volia "mullar" sobre l'origen de l'explosió causant de l'accident. Després va aparèixer la "caixa negra" i les restes de la carlinga de pilotatge, amb què es va començar a parlar seriosament de la possibilitat d'un atemptat amb explosius. Més endavant, un grup especialitzat

de l'FBI es va fer càrrec de la investigació i hom va dir que hi havia restes de substàncies explosives al fusellatge de l'aparell. El tema semblava encarrilat.

Ha passat el temps, i ensems amb els treballs dels experts per recompondre el trencaclosques de restes del Boeing, han començat a aparèixer informacions contradictòries sobre el que realment va passar amb el "vol 800" de la TWA. Oficialment, fins ara, els investigadors de l'FBI i dels organismes d'aviació americans no han arribat a cap conclusió definitiva —errada mecànica, explosió d'una bomba o impacte d'un míssil— sobre la caiguda de l'avió. Però personalitats com Pierre Salinger, ex-portaveu del president John Kennedy, van fer conèixer documents i imatges dels enregistraments fets pels radars de control aeri indicant que un míssil disparat des d'un submarí de la Navy podria haver estat l'origen real de l'acci-

dent. Segons Salinger, l'equip electrònic del Boeing, que volava anormalment baix i prop d'una zona de maniobres militars, devia atreure el míssil que el va fer esclatar.

Les revelacions de Salinger van fer saltar de polleguera tant els responsables de l'FBI com Jim Hall, president del Consell Nacional del Transport americà, que es van afanyar a negar l'existència de proves físiques del míssil, al·legant, a més, que "cap oficial americà no amagaria una cosa així, si fos veritat". Però, diguin el que diguin les autoritats americanes, el fet és que, en aquests moments, uns

altres serveis d'informació treballen sobre la hipòtesi del míssil. La direcció antiterrorista de la DGSE francesa, per exemple, ha criticat diverses vegades les poques informacions facilitades pels ianquis sobre el progrés de la investigació i ha fet notar que la poca celeritat amb què van treure del mar totes les restes podria haver facilitat la desaparició de traces químiques indispensables per a determinar l'índole d'un explosiu. Els agents de la DGSE (en el vol de la TWA, hi van morir setanta-quatre ciutadans francesos) parlen de "mala voluntat" i de temptatives de les autoritats americanes de dissimular proves, cosa que ha fet que la teoria del míssil tingui cada dia més partidaris.

En un document confidencial, la DGSE menciona les múltiples observacions de testimo-

nis oculars d'un estrany deixant de foc creuant la ruta del Boeing en el moment de l'explosió. Un fenomen també confirmat pels radars i satèl·lits en forma d'un eco desplaçant-se de baix a dalt en direcció a l'avió. No obstant això, la hipòtesi d'un míssil portàtil Stinger disparat ha estat abandonada: el Boeing de la TWA volava a 13.700 peus i els Stinger no passen dels 11.000. A més, els quatre motors foren trobats intactes i l'explosió, que va seccionar la carlinga en dues parts se situa just sota les ales. Exactament com si, l'impacte, l'hagués produït un míssil de llarg abast atret per la superfície metàl·lica de l'avió. El problema és que, disparar un giny d'aquesta mena, necessita una infraestructura inaccessible per a un grup terrorista. Per això, i perquè hi ha molts interessos econòmics en joc, la DGSE francesa s'ha cuidat molt de treure'n conclusions definitives. El misteri continua. ■

XAVIER VINADER

"Pierre Salinger va fer conèixer documents i imatges dels enregistraments fets per radars indicant que un míssil disparat des d'un submarí de la Navy podria haver estat l'origen real de l'accident."